

[Industriministeren]

ting, når man argumenterer, vil jeg gerne sige til hr. Tommy Dinesen, at det netop var magtpåliggende for bl.a. hr. Poul Nielson at få fritaget raffinaderierne for CO₂-afgiften, hvorfor eksemplet er helt irrelevant.

Med hensyn til rørledningen vil jeg da heller ikke gå ind i en yderligere debat her, men kun opfordre Socialdemokratiet til at tænke på de 700 arbejdspladser i eftermiddag.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg er i den situation, at jeg er ked af, at foretagningsordenen ikke tillader, at man vender tilbage til emnet på nuværende tidspunkt. Den bemærkning har jeg nok lov til at gøre.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Industriministeren tvinger mig til at gå op og sige, at jeg håber, industriministeren vil lytte til, hvad der blev sagt af den radikale ordfører, og at vi ikke i dag skal høre mere om den rørledning. Vi er helt parate til at diskutere det under et onsdagsspørgsmål eller en speciel forespørgselsdebat om sagen, det skal det bestemte ikke komme an på, men jeg beder meget om, at man nu ikke, heller ikke ministeren, prøver at give indtryk af, at det er 700 arbejdspladser, der står på spil. Det kan vi ganske enkelt ikke være bekendt. Og lad os så komme tilbage til det, sagen drejer sig om i dag.

Jytte Andersen (S):

Når lokalsamfund rammes hårdt og pludseligt, fordi større virksomheder lukker og/eller fyrer folk i bundter og hermed smadrer mindre samfunds økonomiske grundlag og mange familiers liv, lyder der fra alle sider dyb beklagelse. Gode viljer til, at nu må der gøres noget, giver goodwill og gode avisoverskrifter; det har vi mange eksempler på. Vi har også eksempler på, at arbejdsminister og industriminister hånd i hånd er på charmeoffensiv til udsatte regioner, når store og pludselige lukninger når avisernes overskrifter.

Desværre bliver det ikke til ret meget før næste gang større virksomheder lukker og lokalsamfund destrueres erhvervsmæssigt og økonomisk. De selektive løfter duer ganske enkelt ikke, og derfor finder vi det i Socialdemokratiet nødvendigt at få tilvejebragt en lovgivning,

som danner en større tryghed om lønmodtagerne med sociale planer, og som også giver lokalsamfundene nogle muligheder for at tilrettelægge og omorganisere i tide.

En aktiv arbejdsmarkedspolitik med længere varslingsregler, større tryghed i ansættelsen, krav om en social plan og større åbenhed omkring virksomhedernes udvikling kan modvirke de chokbølger, som lukning af firmaer medfører. Når det gælder tryghed i ansættelsen, er Danmark rent faktisk et arbejdsretligt uland, hvad angår procedure for information, opsigelsesvarsler, sociale forpligtelser og varslingsregler.

Når krav om tryghed i ansættelsen rejses, er én ting helt sikker: Borgerlige partier og Dansk Arbejdsgiverforening rejser børster, og påstande om, at fleksibilitet og udvikling stivner og går i stå, fremføres. Disse påstande er uden hold i virkelighedens verden. Ingen, ej heller borgerlige politikere eller Dansk Arbejdsgiverforening for den sags skyld, kan vel påstå, at fransk, hollandsk, tysk og svensk industri ikke er i takt med tiden og udviklingsparate, til trods for at bestemmelser om tryghed i ansættelsen og åbne spilleregler imellem virksomhed og medarbejdere er betydelig bedre end dem, vi har, i de lande, jeg netop har nævnt.

I virkeligheden er danske arbejdsgivere ekstremt forkælede, fordi de stort set kan skalte og valte, som de vil, og i øvrigt læne sig op ad dagpengesystemets sikkerhedsnet, som de så i øvrigt højlydt mistænkeliggør.

Det er faktisk på høje tid at få vedtaget et sæt spilleregler for arbejdsgivernes forpligtelser i forhold til reelle oplysninger i tide både til medarbejdere og til det omgivende samfund: længere opsigelsesvarsler, en plan for den nødvendige omskolings- og efteruddannelsesindsats, genansættelsesforpligtelser og sanktioner for usaglige og ubegrundede fyringer, oplysning til lokalsamfundets uddannelsesinstitutioner med henblik på en uddannelsesplanlægning og til kommunen med henblik på en socialpolitik, en socialplan for den enkelte, så en chokafskedigelse ikke kommer som lyn fra en klar himmel, og hvor arbejdsgiverne pålægges et ansvar for medarbejdernes sociale og uddannelsesmæssige situation.

Jeg vil godt afslutningsvis opfordre regeringen til – muligvis sammen med andre fra regeringens bagland – at foretage en lille studietur